

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2021. gada 8. septembrī*

Civildienests – Līgumdarbinieki – Personas datu izpaušana – Lūgums sniegt palīdzību –
Lūguma noraidīšana – Nelabvēlīga akta izdevēja kompetences neesamība –
Pieaicināta advokātu biroja sagatavots un parakstīts akts – Atbildība – Morālais kaitējums

Lietā T-52/19

AH, ko pārstāv *N. de Montigny*, advokāte,

prasītājs,

pret

Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*), ko pārstāv *F. van Boven* un
M. Jepsen, kuriem palīdz *C. Callanan*, *solicitor*,

atbildētājs,

par prasību, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt pieaicinātā advokātu biroja izstrādātu un parakstītu 2018. gada 22. marta lēmumu attiecībā uz prasītāja lūgumu sniegt palīdzību saistībā ar viņa personas datu izpaušanu, kā arī prasību par zaudējumu atlīdzību un, otrkārt, atlīdzināt morālo kaitējumu, kas pēdējam minētajam esot nodarīts šī lēmuma, kā arī minētās izpaušanas dēļ,

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs H. Kanninens [*H. Kanninen*], tiesneses N. Pultoraka [*N. Półtorak*] un M. Stanku [*M. Stancu*] (referente),

sekretārs: L. Ramets [*L. Ramette*], administrators,

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu un 2020. gada 8. decembra tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

* Tiesvedības valoda – franču.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture un fakti pēc prasības celšanas

- 1 Prasītājs AH ir Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda (*Eurofound*) līgumdarbinieks.
- 2 2017. gada 13. jūnijā prasītājs atbilstoši Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu (turpmāk tekstā – “Civildienesta noteikumi”) 90. panta 1. punktam iesniedza lūgumu, lai viņa funkciju grupa tiktu pārklassificēta ar atpakaļejošu spēku. Ar 2017. gada 11. jūlija lēmumu *Eurofound* šo lūgumu noraidīja.
- 3 2017. gada 8. septembrī prasītājs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par šo lēmumu (turpmāk tekstā – “2017. gada 8. septembra sūdzība”), kuru 2018. gada 8. janvārī *Eurofound* institūcija, kas ir pilnvarota slēgt darba līgumus (turpmāk tekstā – “IPSDL”), noraidīja. Par šo pēdējo minēto lēmumu prasītājs sūdzību neiesniedza.

Par datnes “hrlink” konstatēšanu

- 4 2018. gada 12. janvārī prasītājs konstatēja datni ar nosaukumu “hrlink” (turpmāk tekstā – “datne “hrlink””), kas *Eurofound* darbiniekiem bija pieejama tā serverī. Šajā datnē bija iekļautas vairākas konfidenciālas apakšdatnes ar informāciju par *Eurofound* darbiniekiem, tostarp dokumentu mapi saistībā ar 2017. gada 8. septembra sūdzību (turpmāk tekstā – “strīdīgie lietas materiāli”). Šajos lietas materiālos bija iekļauti dokumenti par šīs sūdzības izskatīšanu, starp kuriem bija arī 2017. gada 9. septembra e-pasta vēstule, kurā [konfidenciāli]¹ un [konfidenciāli] tostarp apsprieda iespēju sākt disciplinārlietu pret prasītāju sakarā ar pēdējā minētā 2017. gada 8. septembra sūdzībā paustajiem nepatiesajiem apgalvojumiem.
- 5 Pēc šī konstatējuma prasītājs 2018. gada 15. janvārī vairākiem kolēģiem nosūtīja hipersaiti uz strīdīgajiem lietas materiāliem un lūdza viņus pārbaudīt, vai viņiem var piekļūt šiem materiāliem. Saņēmis no viņiem apstiprinošu atbildi, prasītājs tajā pašā dienā ar e-pasta vēstuli par šo gadījumu informēja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju (EDAU). Pēdējais minētais par šo situāciju sāka izmeklēšanu, kas reģistrēta ar numuru [konfidenciāli] (turpmāk tekstā – “EDAU pirmā izmeklēšana”).
- 6 2018. gada 30. janvāra e-pasta vēstulē arodbiedrība [konfidenciāli] uzrakstīja izpilddirektoram, norādot, ka ir notikusi personas datu izpaušana attiecībā uz vienu no *Eurofound* darbiniekiem, kurš bija arī minētās arodbiedrības izpilddirektores loceklis *Eurofound*.

Par 2018. gada 2. februāra lūgumu un apstrīdēto lēmumu

- 7 2018. gada 2. februārī prasītājs ar advokāta starpniecību toreizējam izpilddirektoram un cilvēkresursu vadītājam nosūtīja e-pasta vēstuli (turpmāk tekstā – “2018. gada 2. februāra lūgums”), ar kuru, pirmkārt, lūdza sniegt palīdzību, lai *Eurofound* veiktu izmeklēšanu par būtiskiem pārkāpumiem, ko izdarījuši viņa priekšnieki un kas konstatēti, iepazīstoties ar strīdīgajiem lietas materiāliem, tostarp attiecībā uz viņa personas datu izpaušanu un komentāriem, kurus 2017. gada 9. septembra e-pasta vēstulē formulēja [konfidenciāla

¹ Konfidenciālie dati ir aizsegti.

informācija], un, otrkārt, lūdza atlīdzināt zaudējumus, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, samaksājot provizoriski 60 000 EUR, lai novērstu šo pārkāpumu dēļ nodarīto kaitējumu.

- 8 2018. gada 14. februārī Īrijas advokātu birojs (turpmāk tekstā – “pieaicinātais advokātu birojs”) *Eurofound* vārdā apstiprināja 2018. gada 2. februāra lūguma saņemšanu.
- 9 Ar 2018. gada 22. marta lēmumu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”) pieaicinātais advokātu birojs prasītājam norādīja, ka viņa 2018. gada 2. februāra lūgumā izklāstītā prasība par zaudējumu atlīdzību tiek noraidīta, pamatojoties uz to, ka nav notikusi tiša viņa personas datu izpaušana un līdz ar to nekādi zaudējumi viņam nav jāatlīdzina. Šajā lēmumā minētais birojs arī precizēja, ka, visnotaļ atzīstot, ka datne “hrlink” nebija aizsargāta, *Eurofound* veiks iekšējo izmeklēšanu par šo drošības nepilnību. Šajā nolūkā tas aicināja prasītāju atbildēt uz dažiem jautājumiem par veidu, kādā viņš pats bija piekļuvis šai datnei.
- 10 Pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas prasītāja advokāts pieaicinātajam advokātu birojam nosūtīja divas e-pasta vēstules, 2018. gada 5. aprīlī un 9. maijā, uz kurām pēdējais minētais atbildēja ar 2018. gada 26. aprīļa un 1. jūnija e-pasta vēstulēm. Šo e-pasta vēstuļu mērķis bija noskaidrot šī lēmuma saturu un tvērumu, it īpaši šā sprieduma 9. punktā minētās izmeklēšanas apjomu.
- 11 2018. gada 21. jūnijā prasītājs saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu iesniedza sūdzību par apstrīdēto lēmumu (turpmāk tekstā – “2018. gada 21. jūnija sūdzība”), lūdzot *Eurofound*, galvenokārt, atcelt šo lēmumu un, pirms tiek noraidīts viņa lūgums par zaudējumu atlīdzību, kas tika iesniegts saistībā ar viņa personas datu izpaušanu, veikt izmeklēšanu, ko viņš bija lūdzis, un sodīt personas, kuras ir atbildīgas par šo izpaušanu, saskaņā ar Eiropas Parlamenta Regulas (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.), 49. pantu, un, pakārtoti, piespriest atlīdzināt viņam naudas summu 30 000 EUR apmērā par viņam nodarīto morālo kaitējumu.
- 12 Ar 2018. gada 18. oktobra lēmumu pieaicinātais advokātu birojs norādīja prasītājam, ka viņa sūdzība tika noraidīta. Šo lēmumu bija parakstījis viens no šī biroja advokātiem kā “*Eurofound* likumīgais pārstāvis”.

Par Eurofound pieņemtajiem pasākumiem pēc prasītāja lūguma sniegt palīdzību un datnes “hrlink” drošības nepilnības konstatēšanas

- 13 Ar divām 2018. gada 2. februāra e-pasta vēstulēm *Eurofound*, pirmkārt, informēja personālu par neaizsargātu piekļuvi datnei “hrlink” un par korigējošu pasākumu veikšanu šajā ziņā un, otrkārt, paziņoja EDAU par šo drošības nepilnību. Pēc pēdējās minētās e-pasta vēstules EDAU sāka izmeklēšanu, kas reģistrēta ar numuru [konfidenciāli] (turpmāk tekstā – “EDAU otrā izmeklēšana”).
- 14 2018. gada 28. martā *Eurofound* datu aizsardzības speciāliste (turpmāk tekstā – “DAS”) sagatavoja pirmo ziņojumu par datnes “hrlink” drošības nepilnību.
- 15 Ar 2018. gada 3. aprīļa e-pasta vēstuli EDAU informēja *Eurofound*, ka, neraugoties uz būtisku personas datu izpaušanu neaizsargātas piekļuves šai datnei dēļ, līdz tam veiktie korigējošie pasākumi ir apmierinoši un līdz ar to otrā izmeklēšana tiek izbeigta.

- 16 Ar 2018. gada 13. aprīļa e-pasta vēstuli DAS lūdza prasītājam aizpildīt anketu saistībā ar izmeklēšanu, kuru tā gatavojas veikt, lai sagatavotu ziņojumu EDAU un izpilddirektoram par neatļautu piekļuvi datnei "hrlink". Tajā pašā dienā prasītājs viņai atbildēja, lūdzot vērsties pie viņa advokātes, kura 2018. gada 20. aprīlī uzrakstīja DAS un precizēja pēdējā minētā nostāju par šo izmeklēšanu.
- 17 Ar 2018. gada 24. maija e-pasta vēstuli DAS informēja EDAU par iekšējās izmeklēšanas konstatējumiem par neatļautu piekļuvi datnei "hrlink". Pēc šīs e-pasta vēstules, 2018. gada 14. decembrī, EDAU vēlreiz paziņoja *Eurofound* savu nodomu izbeigt otro izmeklēšanu.
- 18 Ar 2018. gada 4. jūlija e-pasta vēstuli EDAU vērsās pie izpilddirektora kā *Eurofound* personas datu apstrādes pārziņa, lai informētu viņu par prasītāja sūdzību EDAU, un jautāja, vai viņam ir komentāri par prasītāja apgalvojumiem pirmajā izmeklēšanā. Minētais direktors uz šo e-pasta vēstuli atbildēja 2018. gada 1. augustā.
- 19 Ar 2018. gada 18. oktobra e-pasta vēstuli DAS informēja EDAU, ka *Eurofound* ir lūdzis neatkarīgam uzņēmumam sniegt informātikas ekspertu palīdzību saistībā ar datnes "hrlink" drošības nepilnību, kura galīgajā ziņojumā tika apstiprināts, ka šī datne bija pieejama vismaz kopš 2014. gada un tās drošības parametriem nav veiktas nekādas tīšas izmaiņas, lai strīdīgos lietas materiālus darītu pieejamus sabiedrībai.
- 20 Ar 2019. gada 21. jūnija e-pasta vēstuli izpilddirektors vērsās pie EDAU un informēja to par pēdējiem notikumiem saistībā ar prasītāja sūdzību, kā arī par prasību, kas šajā lietā tiek izskatīta Vispārējā tiesā. 2019. gada 3. jūlijā EDAU atbildēja *Eurofound*, ka tā pirmā izmeklēšana tiks apturēta līdz nolēmuma pieņemšanai šajā instancē. Līdzīga e-pasta vēstule 2019. gada 31. jūlijā tika nosūtīta prasītājam.

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 21 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā tika iesniegts 2019. gada 28. janvārī, prasītājs cēla šo prasību. Ar atsevišķu tajā pašā dienā iesniegtu dokumentu prasītājs atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 66. pantam lūdza nodrošināt anonimitāti, kas viņam tika piešķirta 2019. gada 11. martā.
- 22 *Eurofound* 2019. gada 26. aprīlī iesniedza iebildumu rakstu. Ar atsevišķu tajā pašā dienā iesniegtu dokumentu *Eurofound* saskaņā ar Reglamenta 66. pantu iesniedza lūgumu par konkrētu prasības pieteikumā norādītu datu nepubliskošanu.
- 23 Prasītājs 2019. gada 10. jūlijā iesniedza replikas rakstu, kurā bija ietverts arī lūgums par procesa organizatoriskajiem pasākumiem. Ar atsevišķu tajā pašā dienā iesniegtu dokumentu viņš lūdza konkrētu replikas rakstā norādīto datu nepubliskošanu.
- 24 2019. gada 12. augustā prasītājs Vispārējās tiesas kancelejā iesniedza piedāvājumu pierādījumu iesniegšanai. Ar 2019. gada 20. augusta vēstuli Vispārējā tiesa aicināja *Eurofound* atbildes rakstā uz repliku iesniegt savus apsvērumus par šo pierādījumu piedāvājumu.

- 25 2019. gada 18. septembrī *Eurofound* iesniedza atbildes rakstu uz repliku. Ar atsevišķu tajā pašā dienā iesniegtu dokumentu tā atkārtoti iesniedza lūgumu par konkrētu datu nepubliskošanu attiecībā uz visiem ar šo lietu saistītajiem dokumentiem, tostarp replikas rakstu un atbildes rakstu uz repliku.
- 26 2019. gada 20. septembrī prasītājs, piemērojot Reglamenta 68. pantu, galvenokārt lūdza, lai lieta T-630/19 AH/*Eurofound* tiktu apvienota ar šo lietu, un, pakārtoti un gadījumā, ja apvienošana netiktu atļauta, apturēt lietas T-630/19 izskatīšanu. 2019. gada 29. oktobrī *Eurofound* iesniedza savus apsvērumus par minētajiem lūgumiem.
- 27 2019. gada 17. oktobrī Vispārējās tiesas priekšsēdētājs pareizas tiesvedības interesēs, pieņemot motivētu lēmumu un pēc apspriešanās ar attiecīgajiem tiesnešiem, piemērojot Reglamenta 27. panta 3. punktu, norīkoja citu tiesnesi referentu, kurš darbojas Vispārējās tiesas pirmajā palātā.
- 28 2019. gada 20. novembrī Vispārējās tiesas kanceleja informēja lietas dalībniekus, ka tiesvedības rakstveida daļa ir pabeigta un ka pirmās palātas priekšsēdētājs nolēma šajā tiesvedības stadijā neapvienot šo lietu ar lietu T-630/19.
- 29 2019. gada 2. decembrī prasītājs atbilstoši Reglamenta 106. panta 2. punktam iesniedza motivētu lūgumu, lai tiktu uzklauts tiesvedības mutvārdu daļā.
- 30 2020. gada 13. janvārī prasītājs iesniedza jaunu piedāvājumu pierādījumu iesniegšanai, par kuru *Eurofound* 2020. gada 7. februārī iesniedza savus apsvērumus.
- 31 Ar 2020. gada 1. oktobra lēmumu Vispārējā tiesa šo lietu apvienoja ar lietu T-630/19 AH/*Eurofound* tiesvedības mutvārdu daļā.
- 32 Tajā pašā dienā Vispārējā tiesa sāka tiesvedības mutvārdu daļu un nolēma uzdot lietas dalībniekiem jautājumus rakstveida atbildes sniegšanai Reglamenta 89. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros. Lietas dalībnieki atbildēja uz šiem jautājumiem noteiktajā termiņā.
- 33 2020. gada 13. novembrī Vispārējās tiesas pirmā palāta saskaņā ar Reglamenta 89. pantu nolēma uzdot *Eurofound* jaunus jautājumus rakstveida atbildes sniegšanai, uz kuriem tas atbildēja noteiktajā termiņā.
- 34 2020. gada 25. novembrī *Eurofound* iesniedza piedāvājumu pierādījumu iesniegšanai. 2020. gada 30. novembrī Vispārējā tiesa aicināja prasītāju tiesas sēdē mutiski iesniegt savus apsvērumus par šo piedāvājumu pierādījumu iesniegšanai.
- 35 2020. gada 1. decembrī *Eurofound* iesniedza lūgumu par atkāpi no [noteikumiem] par valodu lietojumu [tiesvedības] mutvārdu daļā, lai tas varētu izteikties angļu valodā. 2020. gada 3. decembrī Vispārējās tiesas pirmās palātas priekšsēdētājs nolēma neapmierināt *Eurofound* lūgumu par mutvārdu paskaidrojumu sniegšanu tiesas sēdē angļu valodā, jo atbilstoši Reglamenta 1. panta 2. punkta f) apakšpunktam un 45. panta 1. punkta c) apakšpunktam šādu lūgumu par atkāpi nevar iesniegt kāda no Eiropas Savienības iestādēm vai struktūrām.
- 36 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Vispārējās tiesas uzdotajiem mutvārdu jautājumiem tika uzklauti 2020. gada 8. decembra tiesas sēdē.

- 37 Prasības pieteikumā ietvertie prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai būtībā ir šādi:
- atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *Eurofound* izmaksāt summu 30 000 EUR apmērā kā atlīdzinājumu par prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, kas radies viņa personas datu izpaušanas un 2018. gada 2. februāra lūguma noraidīšanas dēļ;
 - piespriest *Eurofound* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 38 Iebildumu rakstā *Eurofound* lūdz Vispārējai tiesai:
- pilnībā noraidīt atcelšanas prasību un prasību par morālā kaitējuma atlīdzināšanu kā nepieņemamu un nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.
- 39 Replikas rakstā prasītāja būtībā lūdz Vispārējai tiesai:
- apmierināt viņa pieteikumu par dokumentu iesniegšanu, aicinot *Eurofound* iesniegt visas tā pārstāvjiem piešķirtās pilnvaras visos pirmstiesas un tiesas procesa posmos;
 - atcelt apstrīdēto lēmumu;
 - piespriest *Eurofound* samaksāt zaudējumu atlīdzību 200 000 EUR apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no sprieduma pasludināšanas dienas, pēc Eiropas Centrālās bankas (ECB) noteiktās likmes;
 - piespriest *Eurofound* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 40 Atbildes rakstā uz repliku *Eurofound* lūdz Vispārējai tiesai:
- kā nepieņemamus vai katrā ziņā kā nepamatotus noraidīt visus replikas rakstā formulētos lūgumus par dokumentu iesniegšanu attiecībā uz tā pārstāvju pilnvarojumu;
 - izskatīt un lemt tikai par prasības pieteikumā norādītajiem prasījumiem, kā tas ir lūgts iebildumu rakstā, un noraidīt jaunus prasījumus par zaudējumu atlīdzību, kā arī attiecīgos pamatus un to pamatojumam iesniegtos pierādījumus, kas pirmo reizi ir iesniegti replikas rakstā gan attiecībā uz 2018. gada 1. augusta vēstuli EDAU, gan attiecībā uz replikas raksta 9., 10. un 13. pielikumā pievienotajiem dokumentiem;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par atcelšanas prasījumiem

- 41 Atcelšanas prasības pamatojumam prasītājs izvirza septiņus pamatus, pirmais no tiem attiecas uz nelabvēlīga akta izdevēja kompetences neesamību; otrais – uz pienākuma sniegt palīdzību neizpildi, kā arī viņa prasības par zaudējumu atlīdzību priekšlaicīgu noraidīšanu; trešais – uz administrācijas nostājas pretrunīgo raksturu, kā arī pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi un tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu; ceturtais – uz Civildienesta noteikumu 26. panta un personas datu aizsardzības jomā piemērojamo tiesību normu pārkāpumu; piektais – uz interešu konfliktu un administrācijas objektīvas pieejas, objektivitātes un neatkarības pienākumu neizpildi; sestais – uz pilnvaru nepareizu izmantošanu, un septītais – uz Civildienesta noteikumu 17. panta un konfidencialitātes saistībā ar arodbiedrības darbību pārkāpumu.
- 42 Attiecībā uz apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar otro pamatu ir noraidīts viņa lūgums par zaudējumu atlīdzību, prasītājs tostarp apgalvo, ka šāda lūguma noraidīšana esot bijusi priekšlaicīga. Tomēr saskaņā ar Tiesas pastāvīgo judikatūru iestādes lēmums noraidīt lūgumu par zaudējumu atlīdzību ir neatņemama sastāvdaļa administratīvajā procesā pirms Vispārējā tiesā celtās prasības par atbildības noteikšanu, un tādēļ prasījumi par tāda lēmuma atcelšanu nevar tikt izvērtēti atsevišķi no prasījumiem par zaudējumu atlīdzību (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 6. maijs, *Mauritsch/INEA*, T-271/18, nav publicēts, EU:T:2019:286, 26. punkts un tajā minētā judikatūra). Tā kā šajā lietā prasītājs ir izvirzījis prasījumus par zaudējumu atlīdzību, tostarp, lai tiktu atlīdzināts viņam nodarītais morālais kaitējums viņa personas datu izpaušanas dēļ (skat. šī sprieduma 82. punktu), nav atsevišķi jālemj par tiesību akta atcelšanas prasījumiem, kas vērsti pret šīs prasības par zaudējumu atlīdzību noraidīšanu.

Par atcelšanas prasījumu pieņemamību

- 43 Formāli neizvirzot iebildi par tiesību aktu atcelšanas prasījumu nepieņemamību, *Eurofound* apgalvo, ka tie ir nepieņemami, jo prasītājam neesot konkrētas, reālas un pastāvošas intereses celt prasību, jo *Eurofound* neesot atteikusies veikt izmeklēšanu par prasītāja personas datu izpaušanu un šajā ziņā vienmēr esot sadarbojusies ar EDAU. Prasītājs apstrīd šos argumentus un būtībā norāda, ka *Eurofound* veiktās izmeklēšanas mērķis neesot bijis atbildēt uz 2018. gada 2. februārī formulētajiem prasījumiem, proti, identificēt iemeslu un personas, kas ir atbildīgas par viņa personas datu izpaušanu.
- 44 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru atcelšanas prasība, ko ir cēlusi fiziska vai juridiska persona, ir pieņemama tikai tad, ja šai personai ir interese, lai apstrīdētais akts tiktu atcelts. Šī interese nozīmē, ka prasības iznākumam ir jābūt labvēlīgam lietas dalībniekam, kas cēlis šo prasību. Šis labvēlīgais iznākums var būt saistīts gan ar attiecīgās personas materiālajām interesēm, gan ar tās nākotnes izredzēm (skat. rīkojumu, 2009. gada 20. oktobris, *Lebard/Komisija*, T-89/06, nav publicēts, EU:T:2009:408, 35. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 45 Šajā lietā prasītājs apstrīd tāda lūguma sniegt palīdzību noraidīšanu, kurš bija vērsts uz to, lai ārējā uzraudzībā tiktu veikta administratīva izmeklēšana par viņa personas datu nelikumīgu izpaušanu trešām personām bez viņa iepriekšējas piekrišanas un lai tiktu identificētas par šādu izpaušanu atbildīgās personas. Šis konstatējums ir pietiekams, lai secinātu, ka šī prasība varētu sniegt labumu prasītājam, jo apstrīdētā lēmuma atcelšana varētu likt *Eurofound* veikt šādu izmeklēšanu.

- 46 No iepriekš minētā izriet, ka prasītāja atcelšanas prasījumi ir jāuzskata par pieņemamiem.

Par atcelšanas prasījumu pamatotību

– Par pirmo pamatu – nelabvēlīga akta izdevēja kompetences neesamība

- 47 Ar pirmo pamatu prasītājs apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā, kā arī lēmumā par sūdzības noraidīšanu esot konstatējama kompetences neesamība, jo tos esot pieņēmis pieaicinātais advokātu birojs, ko nevar uzskatīt par institūciju Civildienesta noteikumu izpratnē.
- 48 *Eurofound* lūdz noraidīt šo pamatu kā nepieņemamu, jo tas netika izvirzīts pirmstiesas procedūrā, un katrā ziņā – kā nepamatotu. Pirmkārt, apstrīdēto lēmumu bija sagatavojis un parakstījis pieaicinātais advokātu birojs kā *Eurofound* pārstāvis, rīkojoties tā uzdevumā. Šajā ziņā *Eurofound* precizē, ka IPSDL pilnvaras visā pirmstiesas posmā ekskluzīvi saglabājās tikai izpilddirektoram un netika uzticētas pieaicinātajam advokātu birojam. Otrkārt, Īrijas tiesībās esot paredzēts, ka pieaicinātais advokātu birojs var parakstīt administratīvas iestādes pieņemtu lēmumu. Treškārt, izvēli izmantot pieaicinātā advokāta biroja palīdzību esot noteicis tas, ka pats prasītājs bija lūdzis juriskonsulta palīdzību. Ceturtkārt, IPSDL lēmumi neesot pakļauti nekādiem formas nosacījumiem, jo arī attiecībā uz pašu ierēdņu vai darbinieku lūgumiem šādi nosacījumi nav jāievēro.
- 49 Nav vajadzības noskaidrot, vai 2018. gada 21. jūnija sūdzībā būtībā ir ietverts iebildums, kas var tikt saistīts ar šo pamatu, bet ir jāatgādina, ka pamats par nelabvēlīga akta izdevēja kompetences neesamību ir absolūts pamats, kas Vispārējai tiesai vajadzības gadījumā ir jāizvirza pēc savas iniciatīvas (šajā ziņā skat. spriedumu, 2017. gada 17. novembris, *Teeäär/ECB*, T-555/16, nav publicēts, EU:T:2017:817, 36. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 50 Līdz ar to minētais pamats ir jāizvērtē pēc būtības.
- 51 Pirmkārt, ir jākonstatē, ka pieaicinātajam advokātu birojam bija tiesības sagatavot un parakstīt apstrīdēto lēmumu. Savukārt pretēji tam, ko apgalvo prasītājs, no Vispārējai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem neizriet, ka šis birojs nebūtu rīkojies pēc *Eurofound* norādījumiem. Pirmkārt, nav strīda par to, ka minētais birojs vienmēr ir norādījis, ka rīkojas *Eurofound* vārdā un uzdevumā. Otrkārt, konteksta elementi, ko *Eurofound* iesniedza Vispārējā tiesā un kas attiecas uz tā saziņu ar pieaicināto advokātu biroju pirmstiesas stadijā, apliecina, ka šī biroja sagatavotie dokumenti bija saskaņoti ar *Eurofound*.
- 52 Otrkārt, attiecībā uz pilnvarojumu, ko *Eurofound* sniedza pieaicinātajam advokātu birojam, lai izstrādātu un parakstītu apstrīdēto lēmumu, tas būtībā apgalvo, ka šim birojam tika deleģētas paraksta tiesības un ka šī deleģēšana bija likumīga.
- 53 Šajā ziņā neatkarīgi no pieaicinātajam advokātu birojam apstrīdētā lēmuma sagatavošanai un parakstīšanai piešķirto pilnvaru rakstura vispirms ir jānorāda, ka attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu Tiesa ir precizējusi, ka Savienības iestādei vai struktūrai ir tiesības paredzēt visus pasākumus pilnvaru noteikšanai un deleģēšanai šīs iestādes lēmēj institūcijām, it īpaši tās personāla vadības jomā (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2005. gada 26. maijs, *Tralli/ECB*, C-301/02 P, EU:C:2005:306, 41. un 43. punkts).

- 54 Turpinot, ir jāatgādina, ka Civildienesta noteikumu 2. pantā ir noteikts, ka “[k]atra iestāde nosaka, kurš tajā īsteno pilnvaras, ko iecelēj institūcijai piešķir [...] Civildienesta noteikumi”, un ka “viena vai vairākas iestādes var uzticēt kādai no tām vai iestāžu struktūrai atsevišķu vai visu to pilnvaru izpildi, ko piešķirusi iecelēj institūcija un kas nav lēmumi attiecībā uz ierēdņu iecelšanu amatā, paaugstināšanu amatā vai pārcelšanu amatā”. Līdz ar to kompetentā institūcija ir jānosaka šīs “iestādes ietvaros”, un tādējādi šīs pilnvaras principā varētu tikt deleģētas tikai vienai vai vairākām no tās atkarīgām personām. Vienīgais Civildienesta noteikumos atļautais izņēmums attiecas uz gadījumu, kad viena vai vairākas iestādes nolemj deleģēt minētās pilnvaras kādai no tām vai starpiestāžu struktūrai, kas nekādā gadījumā nedrīkst attiekties uz lēmumiem saistībā uz ierēdņu iecelšanu amatā, paaugstināšanu amatā vai pārcelšanu amatā.
- 55 Turklāt paraksta tiesību deleģēšana ir pasākums, kas attiecas uz Savienības pārvaldes dienestu iekšējo organizāciju, un šāda deleģēšana ir parasts līdzeklis, ar kuru tā īsteno savas pilnvaras. No tā izriet, ka attiecībā uz paraksta tiesību deleģēšanu tikai darbiniekiem un ierēdņiem principā ir tiesības pārvaldes vārdā un uzraudzībā veikt skaidri noteiktus pārvaldes vai administratīvus pasākumus (šajā ziņā skat. spriedumu, 1994. gada 6. decembris, *Lisrestal* u.c./Komisija, T-450/93, EU:T:1994:290, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 56 Visbeidzot, tāda pilnvarojuma kā šajā lietā likumība ir jāizvērtē, ņemot vērā Civildienesta noteikumu 90. un 91. pantā paredzētā pirmstiesas procesa mērķi. Taču pēdējais minētais ir vērsts uz to, lai izveidotu dialogu starp iestādi un tās ierēdņiem vai darbinieku par problēmām, kas varētu rasties darba attiecībās, un tādējādi sniegtu viņiem iespēju rast izlīgumu strīdā (skat. spriedumu, 2019. gada 12. marts, *TK/Parlaments*, T-446/17, nav publicēts, EU:T:2019:151, 44. punkts un tajā minētā judikatūra). No tā izriet, ka, lai saglabātu šādā posmā nepieciešamo gribas un dialoga atvērtību, iestādei visā šajā procesā ir jāturpina būt par ierēdņa vai darbinieka privilēģēto kontaktpersonu.
- 57 Šajā lietā, ņemot vērā iepriekš atgādinātos principus, ir jāuzskata, ka, lai gan *Eurofound* varēja saņemt pieaicinātā advokātu biroja konsultācijas Civildienesta noteikumos paredzētajā pirmstiesas procesā, šī iespēja tomēr nevar būt tik plaša, lai ļautu *Eurofound* pilnvarot tādu ārējo privāttiesību subjektu kā minētais birojs sagatavot un parakstīt apstrīdēto lēmumu.
- 58 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka vienīgā kontaktpersona, ar kuru prasītājs sazinājās visā pirmstiesas procesā, bija pieaicinātais advokātu birojs, nevis *Eurofound*. Tādējādi būtiskā loma, kas šim birojā bija pirmstiesas procesā, liedza izveidot mierīgu dialogu starp *Eurofound* un prasītāju par problēmām, kas varēja rasties darba tiesiskajās attiecībās, un tādējādi dot pusēm iespēju rast izlīgumu šajā strīdā. Turklāt šo apstākli tiesas sēdē apstiprināja arī *Eurofound*, apgalvojot, ka izvēle pieaicināt advokātu biroju savai pārstāvībai tika veikta, ņemot vērā arī 2018. gada 2. februārī formulētā lūguma par zaudējumu atlīdzību “strīdus” raksturu.
- 59 Treškārt, ir jāatgādina, ka administratīvo procesu reglamentē publisko tiesību iestāžu darbībai raksturīgi noteikumi un principi. Tā, it īpaši labas pārvaldības princips paredz, ka pilnvaru un paraksta tiesību sadalījums iestādēs ir skaidri noteikts un publicēts (šajā ziņā, skat. spriedumus, 2017. gada 17. novembris, *Teeäär/ECB*, T-555/16, nav publicēts, EU:T:2017:817, 53. punkts, un 2019. gada 19. decembris, *XG/Komisija*, T-504/18, EU:T:2019:883, 87. punkts). Tiesiskās drošības principa, saskaņā ar kuru publisko tiesību iestāžu pieņemts tiesību akts nevar tikt piemērots fiziskai vai juridiskai personai, pirms šīm personām nav bijusi iespēja uzzināt par šo tiesību aktu, ievērošana prasa – lai arī tas *expressis verbis* nav paredzēts nevienā rakstiskā tiesību normā –, ka lēmumiem par tādu pilnvaru izmantošanu, kuras saskaņā ar Civildienesta noteikumiem piešķirtas iecelēj institūcijai un kuras saskaņā ar Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību

piešķirtas IPSDL, ir jābūt pienācīgi publicētiem administrācijas noteiktajā kārtībā un formā (skat. spriedumu, 2009. gada 30. novembris, *Wenig*/Komisija, F-80/08, EU:F:2009:160, 90. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 60 Šajā lietā ir jākonstatē, ka, pat pieņemot, ka *Eurofound* būtu varējusi pilnvarot pieaicināto advokātu biroju izstrādāt un parakstīt apstrīdēto lēmumu, neviens lietas materiālos esošais elements nepierāda, ka šīs pilnvaras būtu bijušas skaidri definētas, ne *a fortiori* publicētas.
- 61 Ņemot vērā šos apsvērumus, ir jānorāda, ka apstrīdētais lēmums ir pretiesisks, jo to ir sagatavojis un parakstījis pieaicinātais advokātu birojs.
- 62 Šis secinājums nevar tikt atspēkots ar pārējiem *Eurofound* izvirzītajiem argumentiem.
- 63 Pirmkārt, ir jāatgādina, ka, lai noteiktu kompetento institūciju, kas var noraidīt ierēdņa pausto lūgumu sniegt palīdzību, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 24. pantu, un lūgumu par zaudējumu atlīdzinājumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, attiecībā uz *Eurofound* nav piemērojamas Īrijas tiesības. Proti, aplūkojot kopsakarā Padomes Regulas (EEK) Nr. 1365/75 (1975. gada 26. maijs) par Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonda izveidi (OV 1975, L 139, 1. lpp.), kurā grozījumi izdarīti ar Padomes Regulu (EK) Nr. 1111/2005 (2005. gada 24. jūnijs) (OV 2005, L 184, 1. lpp.), pēdējo apsvērumu un 17. pantu, no tā izriet, ka *Eurofound* ir izveidots Savienības ietvaros un rīkojas, ievērojot Savienības tiesības, un, otrkārt, personāls, kas tajā pieņemts darbā pēc 2005. gada 4. augusta, ir pakļauts Civildienesta noteikumiem. Tādējādi, pat pieņemot, ka pieaicinātais advokātu birojs saskaņā ar tā darbību regulējošiem valsts tiesību aktiem var sagatavot un parakstīt publiskas pārvaldes iestādes pieņemtu lēmumu, šādu tiesību normu nevar piemērot lēmumiem, kas pieņemti uz Civildienesta noteikumu pamata.
- 64 Otrkārt, *Eurofound* nevar pamatoti apgalvot, ka, tā kā prasītājam palīdzēja advokāts, arī tam bija jāizmanto pieaicinātā advokātu biroja pakalpojumi.
- 65 Šajā ziņā pietiek atgādināt, ka saskaņā ar iedibināto judikatūru ieinteresētajām personām pirmstiesas procesa stadijā nevar aizliegt izmantot advokāta padomu (šajā ziņā skat. spriedumu, 1991. gada 5. novembris, *Parlaments/Virgili-Schettini*, C-348/90 P, EU:C:1991:413, 5. punkts un tajā minētā judikatūra). Šis princips ir izskaidrojams ar to, ka iestāde, kurai ir plašāki līdzekļi nekā ierēdnim vai darbiniekam, var izmantot juridisko dienestu un saņemt savu darbinieku palīdzību vai konsultācijas, savukārt ierēdnim vai darbiniekam, kuram ne vienmēr ir juridiskās zināšanas, ir tiesības izmantot pieaicinātā juridiskā padomdevēja pakalpojumus. Turklāt katrā ziņā ir jākonstatē – kā to ir precizējis *Eurofound* atbildēs uz procesa organizatoriskajiem pasākumiem –, ka tam nebija pienākuma izmantot pieaicinātā advokātu biroja palīdzību, jo uz to attiecas dienesta līmeņa vienošanās ar Eiropas Komisijas Cilvēkresursu direktorātu par administratīvo sūdzību izskatīšanu.
- 66 Treškārt, *Eurofound*, pamatojoties it īpaši uz 1991. gada 5. novembra spriedumu *Parlaments/Virgili-Schettini* (C-348/90 P, EU:C:1991:413), kļūdaini apgalvo, ka IPSDL lēmumi nav pakļauti nosacījumiem par īpašu formu un ka līdz ar to tos var sagatavot un parakstīt pieaicinātais advokātu birojs.
- 67 Šajā spriedumā patiesībā ir pārņemts “tiesību tālākveidošanas” princips, kas nostiprināts 1978. gada 9. marta spriedumā *Herpels*/Komisija (54/77, EU:C:1978:45), saskaņā ar kuru ierēdņa iesniegtais lūgums Civildienesta noteikumu 90. panta izpratnē nav pakļauts formas nosacījumiem

un tā saturs administrācijai ir jāinterpretē un jāsaprot ar tādu rūpību, kāda lielai, labi aprikotai organizācijai ir jāizrāda attiecībā uz indivīdiem, tajā skaitā tās personāla locekļiem. Tomēr pretēji tam, ko apgalvo *Eurofound*, fleksibilitāte attiecībā uz formas nosacījumiem ir piemērojama vienīgi ierēdņu vai darbinieku lūgumiem, kuri šādu lūgumu var iesniegt arī bez advokāta starpniecības, nevis formālam lēmumam, kas iestādei ir jāpieņem, pamatojoties uz šo lūgumu, kura sagatavošanu un parakstīšanu nevar deleģēt pieaicinātam privātam subjektam, kā tas izriet no šī sprieduma 57. punkta.

- 68 No iepriekš minētā izriet, ka apstrīdētais lēmums ir pieņemts pilnvaru neesamības apstākļos, kas, ņemot vērā it īpaši iepriekš 58. un 60. punktā minētos apsvērumus, ir kaitējis labas pārvaldības noteikumiem personāla vadības jomā. Šī iemesla dēļ tas ir jāatceļ (šajā ziņā skat. spriedumu, 2017. gada 17. novembris, *Teeäär/ECB*, T-555/16, nav publicēts, EU:T:2017:817, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 69 Tomēr, lai nodrošinātu tiesvedības pareizu norisi, ir jāizvērtē arī otrais prasītāja izvirzītais pamats.

– *Par otro pamatu attiecībā uz pienākuma sniegt palīdzību neizpildi*

- 70 Prasītājs būtībā apgalvo, ka *Eurofound* neesot ievērojis pienākumu sniegt palīdzību, jo tas esot priekšlaicīgi noraidījis lūgumu par zaudējumu atlīdzību, neveicot izmeklēšanu, kuru prasītājs bija lūdzis 2018. gada 2. februārī. Prasītāja ieskatā šīs izmeklēšanas mērķim bija jābūt drošības nepilnības novēršanai, proti, bija jāidentificē par šo nepilnību atbildīgās personas, tās personas, kuras bija iepazinušās ar strīdīgajiem lietas materiāliem, kā arī jānoskaidro iemesli, kādēļ tās to ir darījušas, tādējādi ļaujot prasītājam pamatot kaitējumu, kuru viņš lūdz atlīdzināt.
- 71 *Eurofound* apstrīd šos argumentus. Pirmkārt, tas iebilst, ka lūguma par zaudējumu atlīdzību noraidīšana nebija priekšlaicīga, jo tā iesniegšanas brīdī tā rīcībā bija lēmuma pieņemšanai nozīmīgā informācija, un ka prasītājam tāpat bija vai nu jāatsauc savs lūgums par zaudējumu atlīdzību, vai arī jāgaida administratīvās izmeklēšanas par psiholoģisko vardarbību un EDAU izmeklēšanas rezultāti un pēc tam jāiesniedz lūgums par zaudējumu atlīdzību, ja to būtu pamatojis kādas no šīm izmeklēšanām rezultāts. Otrkārt, tas apgalvo, ka tam nav pienākuma nedz veikt izmeklēšanu, lai ļautu prasītājam novērtēt kompensāciju, uz kuru viņam ir tiesības, nedz arī sniegt viņam šādas prasības pamatošanai nepieciešamos pierādījumus.
- 72 Vispirms ir jāatgādina, ka no Civildienesta noteikumu 24. pantā uzskaitīto darbību tīri ilustratīvā saraksta, kas it īpaši attiecas uz draudiem, apvainojumiem, apmelojošām darbībām vai izteikumiem, vai uzbrukumiem personai vai īpašumam, kas ierēdnim nodarīti pašreizējā amata vai pienākumu dēļ, izriet, ka pienākuma sniegt palīdzību mērķis ir vienīgi aizsargāt Savienības ierēdņus un darbiniekus no nepamatotiem uzbrukumiem, kas nav saderīgi ar dienesta kārtību vai mierīgu darbību un ko veikušas trešās personas vai Savienības ierēdņiem vai darbinieki. Šajā ziņā Vispārējās tiesas judikatūrā ir precizēts, ka pienākums sniegt palīdzību attiecas vienīgi uz darbībām, par kuru prettiesiskumu ir aizdomas un kuras saprātīgi var uzskatīt par tādām, kas aizskar ierēdņu tiesības (skat. spriedumu, 2016. gada 9. septembris, *De Esteban Alonso/Komisija*, T-557/15 P, nav publicēts, EU:T:2016:456, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 73 Saskaņā ar Civildienesta noteikumu 24. panta pirmajā daļā paredzēto pienākumu sniegt palīdzību tāda incidenta gadījumā, kas nav saderīgs ar dienesta kārtību un mierīgu darbību, administrācijai ir jāiesaistās ar visu tam nepieciešamo enerģiju un jārīkojas ātri un ar konkrētajos lietas apstākļos vajadzīgo rūpību, lai konstatētu faktus, un pēc iepazīšanās ar lietas apstākļiem veiktu attiecīgās darbības. Šim nolūkam pietiek ar to, ka ierēdnis, kurš savai iestādei lūdz aizsardzību, sniedz

sākotnējus pierādījumus par to, ka patiešām ir notikuši apgalvotie uzbrukumi, no kuriem tas ir cietis. Kad šie [pierādījumu] elementi ir sniegti, attiecīgajai iestādei ir jāveic nepieciešamie pasākumi, konkrēti – administratīva izmeklēšana, lai noskaidrotu sūdzības pamatā esošos faktus sadarbībā ar tās iesniedzēju (skat. spriedumu, 2016. gada 9. septembris, *De Esteban Alonso* /Komisija, T-557/15 P, nav publicēts, EU:T:2016:456, 40. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 74 Šīs judikatūras gaismā ir jāpārbauda, vai *Eurofound* ir izpildījis savu pienākumu sniegt palīdzību pēc prasītāja iesniegtā lūguma par viņa personas datu izpaušanu, kas var tikt uzskatīta par darbību, kura aizskar ierēdņu tiesības.
- 75 Vispirms ir jākonstatē, ka pēc prasītāja lūguma sniegt palīdzību *Eurofound* pieņēma vairākus pasākumus saistībā ar drošības nepilnību. Pirmkārt, tas laboja šo nepilnību un brīdināja personāla locekļus par šo starpgadījumu; otrkārt, tas par minēto nepilnību nekavējoties ziņoja EDAU, ar kuru tas pastāvīgi sazinājās EDAU otrajā izmeklēšanā; treškārt, tas lūdza citu aģentūru, konkrēti – Eiropas Aģentūru tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) un Eiropas Savienības Aģentūru tiesībaizsardzības sadarbībai (Eiropols) – palīdzību, lai analizētu ar drošības nepilnību saistītos tehniskos aspektus; ceturtkārt, tas lūdza pieaicinātam uzņēmumam veikt informātikas ekspertīzi; piektkārt, tas pilnībā pārskatīja spēkā esošo politiku un procedūras informācijas tehnoloģiju jomā, tostarp no personas datu aizsardzības skatpunkta.
- 76 Tomēr Vispārējā tiesa norāda, ka, neraugoties uz centieniem veikt šos pasākumus, lai mazinātu datnes “hrlink” drošības nepilnības ietekmi, netika veikta faktiskā administratīva izmeklēšana, lai pārbaudītu, vai pats prasītājs šīs nepilnības rezultātā patiešām ir cietis no personas datu izpaušanas, it īpaši ņemot vērā pienākumus, kas izriet no Regulas Nr. 45/2001 (tagad – Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/1725 (2018. gada 23. oktobris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Savienības iestādēs, struktūrās, birojos un aģentūrās un par šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Regulu Nr. 45/2001 un Lēmumu Nr. 1247/2002/EK (OV 2018, L 295, 39. lpp.)).
- 77 *Eurofound* gan pirmstiesas procesā, gan tiesvedībā Vispārējā tiesā pastāvīgi apgalvoja, ka prasītājs nav juridiski pietiekami pierādījis nedz to, ka viņa personas datu izpaušana būtu bijusi tīša, nedz arī to, ka viņam minētās izpaušanas rezultātā būtu nodarīts kaitējums. Turklāt, tā kā kļūda, kas izraisīja drošības nepilnību, ir tehniska rakstura un EDAU ir apmierināts ar *Eurofound* veiktajiem pasākumiem, tam neesot jāveic nekādas citas darbības.
- 78 Šajā ziņā pietiek norādīt, ka *Eurofound* kļūdaini apgalvo, ka, lai pamatotu nodarīto kaitējumu, šāдай izpaušanai ir jābūt tīšai. Proti, ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru pat netīša personiska rakstura informācijas izpaušana, pārkāpjot Regulas Nr. 45/2001 (tagad Regula Nr. 2018/1725) normas, ir pārkāpums, par ko attiecīgajai iestādei jāuzņemas atbildība (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 15. janvāris, *HJ/EMA*, T-881/16, nav publicēts, EU:T:2019:5, 54. un 57. punkts).
- 79 Turklāt *Eurofound* nevar pamatoti balstīties uz apstākli, ka EDAU bija apmierināts ar pieņemtajiem pasākumiem, jo tas bija pabeidzis tikai otro izmeklēšanu, kas sāka pēc *Eurofound* ziņojuma, nevis pirmo, kas sāka pēc prasītāja sūdzības un tika apturēta, gaidot šīs instances nolēmumu pēc būtības.
- 80 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir jākonstatē, ka *Eurofound* nav izpildījis arī savu pienākumu sniegt palīdzību.

- 81 Šādos apstākļos otrais pamats ir jāapmierina un apstrīdētais lēmums ir jāatceļ, un nav jāpārbauda pārējie prasītāja izvirzītie pamati, kā arī viņa pierādījumu piedāvājumi un lūgums veikt procesa organizatoriskos pasākumus, ko prasītājs ir izteicis replikas rakstā, konkrēti attiecībā uz *Eurofound* pārstāvju pilnvarojuma *ad litem* iesniegšanu. Turklāt attiecībā uz pierādījumu piedāvājumu, ko *Eurofound* 2020. gada 25. novembrī iesniedza saistībā ar sūdzību Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkta izpratnē, kuru prasītājs iesniedza 2020. gada 13. novembrī savā novērtējuma ziņojumā, pietiek konstatēt, ka tas neattiecas ne uz vienu no pamatiem, kurus Vispārējā tiesa uzskatīja par lietderīgu izvērtēt apstrīdētā lēmuma atcelšanas kontekstā, līdz ar to tas nav jāizskata. Tas pats attiecas uz replikas raksta 9., 10. un 13. pielikumu, uz kuru nepieņemamību *Eurofound* atsaucas atbildes rakstā uz repliku.

Par prasījumiem par kaitējuma atlīdzināšanu

- 82 Prasītājs prasības pieteikumā lūdz atlīdzināt apgalvoto morālo kaitējumu, kas izriet, pirmkārt, no viņa personas datu izpaušanas un, otrkārt, no apstrīdētā lēmuma. Replikas rakstā viņš apgalvo, ka tas, ka, izlasot iebildumu rakstu, EDAU tika izpausts viss viņa lūguma par palīdzības sniegšanu sakarā ar psiholoģiskās vardarbības faktiem saturs un ka šajā iebildumu rakstā izteiktais *Eurofound* tonis ir apsūdzošs un nievājošs, prasītājam nodarīto morālo kaitējumu ir padarījis smagāku, līdz ar to atlīdzinājums ir jāpalielina līdz 200 000 EUR.
- 83 *Eurofound* atbild, ka gan prasības pieteikumā, gan replikas rakstā formulētie prasījumi par kaitējuma atlīdzināšanu esot nepieņemami un katrā ziņā nepamatoti.

Par prasības pieteikumā izvirzīto prasījumu par zaudējumu atlīdzību pieņemamību

- 84 *Eurofound* apgalvo, ka, pirmkārt, prasības pieteikuma priekšmets neatbilst 2018. gada 21. jūnija sūdzības priekšmetam, kas ir savstarpējas atbilstības prasības pārkāpums, un, otrkārt, prasītājs neesot ievērojis noteikumu par pieejamo administratīvo tiesību aizsardzības līdzekļu izsmelšanu pirms administratīvās tiesvedības sākšanas. *Eurofound* it īpaši apgalvo, ka, pirmkārt, prasītājs sūdzībā nav lūdzis atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā noraidīts viņa prasījums par zaudējumu atlīdzību, un, otrkārt, viņa prasījums par zaudējumu atlīdzību nebija galvenā šīs sūdzības prasījuma daļa, bet gan bija formulēta neskaidri un pakārtoti. Turklāt tikai prasības pieteikuma iesniegšanas brīdī prasītājs pirmo reizi esot precizējis, ka 2018. gada 2. februārī iesniegtais prasījums par zaudējumu atlīdzību attiecās uz morālo kaitējumu, kas izriet gan no viņa personas datu izpaušanas, gan apgalvotajām pret viņu vērstajām psiholoģiskās vardarbības izpausmēm, un ka tādējādi 60 000 EUR summa tika sadalīta divās daļās – pa 30 000 EUR katrai kaitējuma daļai. Turklāt, tā kā prasība par zaudējumu atlīdzību ir cieši saistīta ar atcelšanas prasību, tā esot jānoraida kā nepieņemama, jo arī atcelšanas prasība esot jāuzskata par nepieņemamu vai katrā ziņā nepamatotu.
- 85 Prasītājs šos argumentus apstrīd.
- 86 Vispirms ir jānorāda, ka 2018. gada 21. jūnija sūdzībā ietvertie prasījumi ir formulēti gandrīz identiski tiem, kurus prasītājs ir norādījis savā prasības pieteikumā (skat. iepriekš šā sprieduma 11. punktu), turklāt iebildumu raksta 1.2. punktā to atzīst arī *Eurofound*.
- 87 Turklāt, lai gan 2018. gada 21. jūnija sūdzībā prasītājs nav paskaidrojis iemeslu, kura dēļ viņš ir grozījis kaitējuma apmēru salīdzinājumā ar 2018. gada 2. februāra lūgumu, šis apstāklis nevar ietekmēt kaitējuma atlīdzinājuma prasījumu pieņemamību. Saskaņā ar judikatūru iebildumu

saskaņotībai ir jāpastāv tikai starp administratīvo sūdzību un prasības pieteikumu, lai it īpaši izvairītos no tā, ka ierēdnis vai darbinieks noteiktus iebildumus vai pat visus iebildumus izvirza tikai tiesvedības stadijā, kā rezultātā tiktu būtiski samazināta jebkāda iespēja atrisināt strīdu ārpus tiesas kārtībā (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Wehrheim/ECB*, T-100/18, nav publicēts, EU:T:2019:882, 39. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 88 Visbeidzot, ir jāatgādina, ka šīs savstarpējās atbilstības prasības ietekme nedrīkst būt tāda, ka iespējamās tiesvedības stadija būtu stingri un galīgi saistoša brīdī, kad ar Savienības tiesai iesniegtajiem pieteikumiem netiek grozīts ne sūdzības pamats, ne priekšmets (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 19. decembris, *Wehrheim/ECB*, T-100/18, nav publicēts, EU:T:2019:882, 40. punkts un tajā minētā judikatūra). Saistībā ar šo pēdējo ir jākonstatē, ka 2018. gada 2. februāra lūgums, 2018. gada 21. jūnija sūdzība un prasības pieteikums ir balstīti uz vienu un to pašu iemeslu, proti, morālā kaitējuma atlīdzināšanu.
- 89 Līdz ar to, tā kā prasītājs Vispārējā tiesā izvirza prasījumus, kas balstīti uz to pašu pamatu, uz kuru ir balstīti sūdzībā izvirzītie apstrīdēšanas pamati, prasījumi par kaitējuma atlīdzināšanu ir pieņemami.
- 90 Šo secinājumu nevar atspēkot arguments, saskaņā ar kuru prasība par zaudējumu atlīdzību ir jānoraida, jo tā ir cieši saistīta ar atcelšanas prasību, kura savukārt ir jānoraida. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no pirmā un otrā pamata izvērtējuma izriet, ka prasība ir pamatota.
- 91 Ņemot vērā iepriekš minēto, *Eurofound* izvirzītā iebilde par nepieņemamību ir jānoraida.

Par replikas rakstā izvirzīto prasījumu par zaudējumu atlīdzību pieņemamību

- 92 *Eurofound* apgalvo, ka replikas rakstā formulētie prasījumi par zaudējumu atlīdzību ir jāatzīst par nepieņemamiem, jo, pirmkārt, tie ir balstīti uz jauniem kaitējuma pamatiem, kas pirmo reizi izvirzīti replikas stadijā, un, otrkārt, prasītājs nav izsmēlis visus administratīvos tiesību aizsardzības līdzekļus pirms tiesvedības sākšanas par šiem kaitējuma pamatiem.
- 93 Prasītājs šos argumentus apstrīd.
- 94 Saskaņā ar Reglamenta 76. panta e) punktu prasītājam savi prasījumi ir jānorāda prasības pieteikumā. Tādējādi var tikt ņemti vērā vienīgi prasības pieteikumā izklāstītie prasījumi un prasības pamatotība ir jāizvērtē vienīgi, ņemot vērā prasības pieteikumā formulētos prasījumus. Saskaņā ar Reglamenta 84. panta 1. punktu ir atļauts izvirzīt jaunus pamatus, ja tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskajiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi tiesvedības laikā. No judikatūras izriet, ka šis nosacījums it īpaši attiecas uz visiem prasījumu grozījumiem un ka, ja nepastāv tiesību vai faktiskie apstākļi, kas kļuvuši zināmi rakstveida procesa laikā, var tikt ņemti vērā vienīgi prasības pieteikumā izklāstītie prasījumi (skat. rīkojumu, 2017. gada 27. marts, *Frank/Komisija*, T-603/15, nav publicēts, EU:T:2017:228, 41. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt argumenti, kas groza pašu Savienības atbildības pamatu, ir jauns pamats, tātad tā izvirzīšana tiesvedības laikā ir aizliegta (skat. spriedumu, 2019. gada 11. jūnijs, *TO/EVA*, T-462/17, nav publicēts, EU:T:2019:397, 236. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 95 Šajā lietā ir jākonstatē, ka replikas rakstā ietvertie jaunie prasījumi par zaudējumu atlīdzību ir balstīti uz jauniem kaitējuma pamatiem, kuri maina pašu Savienības atbildības pamatu, it īpaši faktus, kas izraisījuši morālo kaitējumu, uz kuru prasītājs ir atsaucies prasības pieteikumā. Tā, prasītājs apgalvo, ka tie ir visa viņa lietas materiālu satura izpaušana EDAU 2018. gada 1. augusta

vēstulē un *Eurofound* apsūdzošais un nievājošais tonis tā iebildumu rakstā, un tas attaisnojot tās summas palielināšanu, kas tiek lūgta kā atlīdzinājums par viņam nodarīto apgalvoto morālo kaitējumu.

- 96 Līdz ar to, tā kā šie jaunie kaitējuma pamati esot administrācijas iespējami pieļauto kļūdu rezultāts, tiem ir jābūt jauna pirmstiesas procesa priekšmetam. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka šādā gadījumā šim procesam obligāti ir jāsākas ar lūgumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, prasot IPSDL atlīdzināt iespējami nodarīto kaitējumu, un vajadzības gadījumā pēc tā ir jāiesniedz sūdzība, kas vērsta pret lēmumu, ar kuru šis lūgums noraidīts (šajā nozīmē skat. rīkojumu, 2020. gada 25. marts, *Lucaccioni*/Komisija, T-507/19, nav publicēts, EU:T:2020:118, 54. un 55. punkts).
- 97 Līdz ar to, tā kā prasītājs nav nedz ievērojis, nedz arī sācis atbilstošu pirmstiesas procesu par šiem pārkāpumiem, replikas rakstā ietvertie prasījumi par kaitējuma atlīdzināšanu ir nepieņemami, līdz ar to ir pieņemami tikai prasības pieteikumā formulētie prasījumi.

Par prasības atlīdzināt apgalvoto morālo kaitējumu pamatotību

- 98 Pirmkārt, attiecībā uz morālā kaitējuma, kas izriet no apstrīdētā lēmuma, pamatu ir jānorāda, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru prettiesiska akta atcelšana pati par sevi var tikt uzskatīta par atbilstošu atlīdzinājumu, kurš principā ir pietiekams attiecībā uz visu morālo kaitējumu, ko šis akts varēja būt izraisījis. Tas tomēr tā nav, ja prasītājs pierāda, ka ir cietis morālo kaitējumu, ko var nodalīt no atcelšanas pamatā esošā prettiesiskuma un ko pilnībā nevar kompensēt ar atcelšanu (skat. spriedumu, 2020. gada 30. janvāris, *BZ*/Komisija, T-336/19, nav publicēts, EU:T:2020:21, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 99 Taču šajā lietā ir jākonstatē, ka prasītājs nav pierādījis, kādā veidā šo kaitējuma pamatu nevarētu pilnībā atlīdzināt, atceļot apstrīdēto lēmumu, kura rezultātā radies minētais kaitējums.
- 100 Šādos apstākļos Vispārējā tiesa uzskata, ka šis kaitējums ir pienācīgi un pietiekami atlīdzināts, atceļot apstrīdēto lēmumu, līdz ar to ir jānoraida prasījumi par kaitējuma atlīdzināšanu, ar kuriem tiek lūgts novērst minētā kaitējuma pamatu.
- 101 Otrkārt, attiecībā uz morālā kaitējuma pamatu, kas izriet no prasītāja personas datu izpaušanas, ir jāatgādina, ka *Eurofound* saskaņā ar LESD 266. pantu ir jāveic pasākumi, tostarp, lai izpildītu spriedumu. Turklāt EDAU pirmā izmeklēšana, kas tika sākta pēc prasītāja sūdzības, tika apturēta līdz galīgā nolēmuma pieņemšanai šajā tiesvedībā.
- 102 Tādējādi, tā kā Vispārējā tiesa nevar iepriekš paredzēt ne šīs izmeklēšanas secinājumus, ne sprieduma izpildei veicamos pasākumus, prasītājs, ņemot tos vērā vēlāk, varēs nolemt celt jaunu prasību par zaudējumu atlīdzību, savukārt prasījumi par tāda morālā kaitējuma atlīdzināšanu, kurš izriet no šādas izpaušanas, ir jānoraida kā priekšlaicīgi.
- 103 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, apstrīdētais lēmums ir jāatceļ daļā, kurā ir noraidīts prasītāja lūgums sniegt palīdzību, un pārējā daļā prasība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 104 Atbilstoši Reglamenta 134. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem nolēmums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats. Tomēr Vispārējā tiesa, ja to pamato lietas apstākļi, var nolemt, ka lietas dalībnieks papildus saviem tiesāšanās izdevumiem atlīdzina daļu no pretējās puses tiesāšanās izdevumiem.
- 105 Šajā gadījumā, tā kā prasība pēc būtības ir apmierināta, taisnīgs esošo apstākļu novērtējums ļauj nolemt, ka *Eurofound* sedz savus, kā arī atlīdzina prasītājam radušos tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (pirmā palāta)

nospriež:

- 1) Atcelt pieaicinātā advokātu biroja sagatavoto un parakstīto 2018. gada 22. marta lēmumu attiecībā uz AH lūgumu sniegt palīdzību saistībā ar personas datu izpaušanu.
- 2) Pārējā daļā prasību noraidīt.
- 3) Eiropas Dzīves un darba apstākļu uzlabošanas fonds (*Eurofound*) sedz savus, kā arī atlīdzina AH tiesāšanās izdevumus.

Kanninen

Póltorak

Stancu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2021. gada 8. septembrī.

[Paraksti]